

4605 1. Marts 1889: 1. Beh. af Lovf. om en alm. Hypothekbank for Danmark. 4606

Udtryk gennem en Udvalgsbetænkning, er der aldeles ikke nogen Udset til, at dette Forslag kan føre til et Resultat i denne Samling. Forslaget blev af mig dengang indbragt i Begyndelsen af Samlingen, og Udvalgets Betænkning kom først til at foreligge den 19de Marts, og derefter kom Forslaget ikke til videre Forhandling i den Samling. Men efter den Interesse for Sagen, som altsaa derigennem angav sig forrige Gang og saa for i Forbindelse med den meget afvigende Stilling, som Udvalgets Flertal indtog lige overfor Sagen i Sammenligning med Regjeringen, ansaa jeg det for at være nyttigt at bringe Forslaget frem i den paafølgende Samling. Naar Forslaget nu er kommet frem gennem det private Initiativ, haaber jeg deri at kunne se et Tegns paa, at den virkelige Interesse for Gjennemførelsen af Sagen nu er større i Thinget, end den var for 2 Aar siden, da vi forhandlede om Sagen. Kun under denne Forudsætning anser jeg det overhovedet for nyttigt at forhandle videre om dette Spørgsmaal. Thi dersom det ærede Flertal vil fastholde den Stilling, som sit Udtryk i Betænkningen den 19de Marts, vil jeg lige saa godt paa Forhaand sige, at saa er det ganske overlødig at forhandle videre om denne Sag; thi den Position indlader jeg mig ikke paa at tage, særlig med Hensyn til Bestyrelsen af Hypothekbanken. Naar ærede Medlemmer ere komne ind paa Spørgsmaal, vel ikke om Forandring i Kreditforeningens Statuter, men i alt Fald paa Konverterings-spørgsmaal vedkommende Kreditforeninger, skal jeg kun udtale, at disse Sager aldeles ikke vedkomme Finantsministeren, og at jeg heller ikke indlader mig paa at være Budbringer fra ærede Medlemmer i dette Thing til Indenrigsministeren om disse Spørgsmaal, der ligge under Indenrigsministeren. Foraa vidt der fra det ærede Things Side er Noget at forhandle om disse Spørgsmaal, da maa der forhandles med Indenrigsministeren og ikke med Finantsministeren.

Blyhne: Jeg vil kun bringe min Tak til den ærede Finantsminister, fordi han dog har givet Haab om, at der kan komme et frugtbart Samarbejde med Hensyn til denne Sag. Naar den ærede Minister udtalte den Tro, at der muligvis var mere

Interesse for Sagen nu end dengang, vil jeg bemærke, at han paa en vis Maade kan have Ret deri. Der var virkelig Interesse for Sagen dengang, men det er ikke let at gjennemarbejde et saa stort Spørgsmaal i en kort Tid, og det er ønskeligt, at der ogsaa udenfor Salen og Regjeringen dannes sig en offentlig Mening i den Henseende, som jeg tror har stor Betydning. Den har faaet Tid til at arbejde siden dengang, og jeg tror, at den almindelige Mening har formet sig saaledes her i Landet, at man bestemt og oprigtigt forlanger og haaber paa en saadan Banks Tilveiebringelse. Naar den ærede Minister siger, at de 5 Maanedes i sin Tid var Tegns paa en ikke tiltrækkelig Interesse for Sagen, tror jeg virkelig, at det er ubegrundet, jeg var dengang Medlem af Udvalget, og jeg tror, at der i Udvalget var megen Interesse for at faae Sagen fremmet. Hvis den ærede Minister vil tænke sig om, vil han erindre, at Rigsdagen blev opløst, omtrent da man skulde afgive Betænkning. Først efter at et nyt Folkething var valgt, kom Sagen for igjen i et Udvalg, som vistnok gjorde sit Arbejde færdigt omtrent paa 1 Maaned. Jeg tror, at det forholder sig saaledes. Med Hensyn til de Udtalelser, der fremkom fra den høitærede Finantsminister overfor Kreditforeningerne, og som et Par andre Talere foruden mig have omtalt, vil jeg sige, at det ikke kunde falde os ind at mene, at den høitærede Finantsminister skulde være Budbringer for Noget her i Thinget til Indenrigsministeren. Men vi troede, at en Sag af en saa eminent finantsiel Betydning for Befolkningens økonomiske Tilværelse og for Befolkningens Statteevne som saadan maatte have nogen Betydning for den høitærede Finantsminister. Thi naar et Institut, der raader over et Pantebeløb paa 140 Millioner, tager denne Sag under Overveelse, om der skal konverteres eller ikke, saa er den af en saa vidt-rækkende Betydning for os Alle, at der nok kunde være Anledning til at tro, at den høitærede Finantsminister ogsaa vilde finde, at det var Tilfældet. Derfor have vi troet, at han vilde stride ind. Særlig er der een Ting, som jeg bl. A. vil tillade mig at fremsøre, men som jeg ikke hufede før, nemlig at en Bestyrer for nævnte Kreditforening i sin Omhu for Foreningens Medlem-